

[Henrik Nielsen.]

os imellem, at vi ikke let skulde kunne tale os til Rette i det Udvalg, der bliver nedsat angaaende Lovforslaget.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) var den af Ordførerne, som havde mest at indvende mod Lovforslaget. Det ærede Medlem sagde: Jeg er ikke nær saa sangvinsk som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen), jeg tror ikke, det gaar saa glat. Men, føjede det ærede Medlem til, hvis jeg kan faa min Villie igennem, skal der naturligvis ikke være noget i Vejen fra min Side. Det var naturligvis nemt, hvis vi saadan alle sammen kunde faa vor Villie igennem, men saadan er nu Verden en Gang ikke indrettet. Man maa nu en Gang fire lidt her og der, hvor man kan fire uden helt at ødelægge sit oprindelige Standpunkt. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem ved at tænke lidt nærmere over de Indvendinger, han gjorde, vil komme til at indrømme, at der er Ting, som vi vanskeligt, selv om det ærede Medlem ønskede det, kunde tjene ham i at gaa ind paa.

Med Hensyn til Kioskerne og Udsalgene af Konfekt og Kager og deres Lukketid kan vi vist ikke behandle dette Spørgsmaal her, det hører nærmest hjemme under Lukkeloven. Det er meget muligt, at Boghandlerne er kede af, at Kioskerne sælger Bøger, og at andre, der sælger Konfekt og Kager, er kede af, at disse Ting nogle Steder kan faas efter den almindelige Lukketid. Men her kan vi vist ikke skride ind. — Med Hensyn til Tjenestemændene syntes det ærede Medlem, at der var noget urigtigt i, at en Tjenestemands Hustru skulde kunne løse Næringsbevis. Hvorfor er der i Grunden det? Nu er vi enige om her, saa vidt jeg forstaar, at den gifte Kvinde skal kunne løse et Næringsbevis lige saa godt som alle andre. Er der saa nogen rimelig Grund til, at vi undtager den Kvinde, som er gift med en Tjenestemand? Det ærede Medlem siger jo nok, at Tjenestemændene har deres Pension at falde tilbage paa, og det er rigtigt, det har de, men det er ikke alle Tjenestemænd, der just er overlæssede med Gage, og en og anden lille Frue kunde maaske nok faa Lyst til at skaffe sig lidt Indtægt ved Siden af Mandens Gage til at gøre det noget hyggeligere hjemme eller for at kunne ofre lidt mere paa de eventuelle Børns Opdragelse og Uddannelse. Skulde man da sige til en saadan Kvinde: Vel har vi givet gifte Kvinder Adgang til Næringsbevis, men da du har været saa let-

sindig at gifte dig med en Tjenestemand, er der lukket for dig. Det tror jeg vanskeligt, man kan sige. Jeg tror, vi maa betragte Tjenestemændenes Fruer under samme Synsvinkel som andre Fruer.

Jeg er ikke helt uenig med det ærede Medlem angaaende Andels- og Brugsforeninger. Det ærede Medlem sagde, at Handelsstanden aldrig er draget til Felts mod, at rene Brugsforeninger og rene Andelsselskaber ikke løste Borgerskab, saagar heller ikke betalte Skat, men det, det ærede Medlem havde noget imod, var, at man startede en Brugsforening eller et Andelsselskab, som skulde være ren, og saa i Praksis søgte at fedte sig til nogen Indtægt udenfor de Medlemmers Kreds, som man har at holde sig til. Og det er naturligvis rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at i 30 Tilfælde har man opdaget, at saadanne Brugsforeninger eller Andelsselskaber er gaaet udenfor Medlemmernes Kreds og har solgt til andre. Ja, det er jo en utidig Fedten sig til en videre Kundekreds end den, man har Ret til i Kraft af, at man er blevet fritaget for at løse Borgerskab. Jeg vil gerne være med til sammen med det ærede Medlem at gøre, hvad jeg kan, for saa vidt muligt at hindre Brugsforeninger og Andelsselskaber, der ikke har løst Borgerskab, i at sælge til andre end Medlemmer. Vi er sikkert alle enige om det ønskelige i at faa trukket det lidt tydeligere op.

Det ærede Medlem talte ogsaa om § 12, der omhandler de offentlige Institutioners større eller mindre Ret til at drive Erhverv, og han sagde, at Københavns Kommune paa forskellig Maade havde indladt sig paa at drive Forretning, saaledes at Handelsstanden maatte misbillige det. Jeg skal ikke beskæftige mig med dette Spørgsmaal, jeg er ikke lokalt kendt her i København, og det behøves jo heller ikke, da det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) har udtalt sig saa udførligt derom, at jeg kan lade det ligge.

Det er rigtigt, at vi har maattet slaa noget af paa det offentliges Ret til at drive Erhverv; men den første Del af § 12 griber jo ikke forstyrrende ind i de Erhverv, som Kommunerne allerede beskæftiger sig med, og efter sidste Del af § 12 staa Muligheden aaben, hvis man fra anden Side skulde finde paa at beslaglægge eller fordyre Livsfornödenhederne for den store Befolkning, for Kommunerne til at faa Tilladelse til at gribe ind og virke regulerende. Det har vi følt os beroligede ved; thi den Handelsminister er sikkert ikke født endnu, der tør modsætte sig, at det offentlige skridder ind,